

skaben været noget vaklende. Vandbygningsvæsenets Ingeniører hævder nu, at Udløbet bør være ved Hvide Sande, men det er ikke saa længe siden, at den daværende Vandbygningsdirektør og samtlige under Vandbygningsvæsenet værende Ingeniører hævdede, at Udløbet burde være ved Gødelen eller ved Nymindegab. Og taler man med Ingeniører udenfor Vandbygningsvæsenet, hævder de meget ofte, ja, næsten altid, at Spørgsmaalet meget godt kan løses paa den Maade, at Udløbet er ved Gødelen; der kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af en Gravemaskine til at holde Udløbet aabent, men det er en Foranstaltning, som vil medføre langt ringere Bekostning end den, der vil medføres af en Ordning af Forholdet ved Hvide Sande. Jeg skal ikke afgøre det Spørgsmaal, dertil er jeg ikke tilstrækkelig sagkyndig, men jeg hævder blot, at hvis ikke Vandbygningsvæsenets Ingeniører er færdige med Eksperimenterne, kan man meget godt vente en lille Tid endnu, saa at det, vi faar lavet, er virkelig brugbart og kan være den endelige Ordning.

I det hele savnes der, som ogsaa nævnt af det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), i Bemærkningerne til Lovforslaget en tilstrækkelig Begrundelse af, hvorfor Udløbet ved Gødelen ikke kan anvendes ogsaa i Fremtiden. Der findes intet som helst om, hvorledes dette Udløb har fungeret; dette kan naturligvis oplyses i Udvalget, men før man faar den Oplysning, kan den endelige Ordning ikke træffes. Dernæst synes jeg ogsaa, det vilde være ret vigtigt at undersøge, om der ikke kræves yderligere Foranstaltninger udover dem, der her foreslaas. Ved alle Vandbygningsarbejder, der hidtil er udførte ved Vesterhavet, har det vist sig, at naar man endelig var færdig med det, man troede var en Løsning, var der fremdeles noget, som skulde gøres, og det skulde ikke undre mig, om det, naar man fik gravet Kanalen ved Hvide Sande, bygget Slusen og indrettet Havnen der, skulde vise sig, at Indsejlingen bliver meget vanskelig, og at man igen maa bygge Moler og Høfder for at holde Indsejlingen. Det forekommer mig, at det bør undersøges nøje i Udvalget, om den her foreslaaede Bekostning er den endelige, eller om vi skal til at anvende endnu mange Millioner, inden Spørgsmaalet er endeligt løst.

Jeg haaber, disse Spørgsmaal vil blive grundigt undersøgt i Udvalget. Hvis man virkelig kommer til det Resultat, at alle nødvendige Eksperimenter er foretagne, og

at den her foreslaaede Bekostning vil blive den endelige, forekommer det mig imidlertid overordentlig heldigt, om der nu kunde skabes Ro om hele denne Sag, og om man kunde naa til en Ordning, der kunde tilfredsstille de lokale Forhold og Fiskeriet og navnlig skabe den Nødhavn, Fiskeriet paa Vestkysten i saa høj Grad trænger til.

Lambæk: Det er med stor Spænding, at Beboerne ved Ringkøbing Fjord ser hen til den Behandling, det her foreliggende Lovforslag faar. Det drejer sig jo her om en Sag, der har været fremme Gang efter Gang, og hvis Behandling har trukket i Langdrag, ikke fordi der ikke har været Enighed om, at det gamle i og for sig trængte til at forbedres, men fordi der har været stor Uenighed om, i hvilken Retning Forbedringen skulde gaa. Jeg har en Tid været med i Arbejdet paa Ordningen af denne Sag, og det har været særlig tilfredsstillende for mig, at den Egn, jeg har haft den Ære at repræsentere, staar enig med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Det er blevet stærkt fremhævet her, at det er Landbruget, som har den overvejende Interesse i Spørgsmaalets Løsning. Det skal indrømmes, at Landbruget i al Almindelighed har den overvejende Interesse heri, men jeg vil alligevel gøre opmærksom paa, at der ikke kan være Tvivl om, at den enkelte Fisker er ganske anderledes optaget af Spørgsmaalet end den enkelte Landmand. Landboerne derovre har jo stillet store Forventninger til en bedre Afvanding af Ringkøbing Fjord, og adskillige Landboere har haft den Formening, at deres Enge vilde blive betydeligt forbedret, hvis man fik en tidssvarende Ordning. Jeg kan huske tilbage til den Tid, da det blev betragtet som en Gevinst at have en Englod i Velling Fjord eller Velling Marsk; men efterhaanden som Udløbet kom længere Syd paa og blev daarligere, skete der en Ændring i Forholdene, idet Græsset blev baade mindre og daarligere, saa at mange af Ejerne derfor solgte deres Enge. Man har næret store Forventninger med Hensyn til Avlen paa Engene i Tilfælde af, at man kunde faa en Ordning indført, hvorved Vandstandsforandringen kunde blive større med Oversvømmelse af Saltvand om Vinteren og om Efteraaret.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med en Opregning af, hvorledes den hele Sag har udviklet sig, men vi ved, at den